

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Tdo/53/2013                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 2106011509                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 01.10.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Peter Krajčovič          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:2106011509.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 1. októbra 2013 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu, v trestnej veci proti obvinenému L. W. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. a iné o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 17. januára 2013, sp. zn. 6To 133/2012, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. W. sa o d m i e t a.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 12. apríla 2012, sp. zn. 30 T 102/2006, bol obvinený L. W. uznaný za vinného v bode 1/ z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, v bode 2/ trestného činu úverového podvodu podľa § 250a Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006, v bode 3/ a 4/ z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 6. decembra 2001 v Trnave na Hlbokej ulici uzatvoril so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o, Bratislava zmluvu o úvere č. 2160001 na sumu 20.000,- Sk, pričom sa zaviazal úver splácať zvýšený o poplatok vo výške 11.070,- Sk v trinástich dvojtyždenných splátkach po 2.390,- Sk, sumu 20.000,- Sk prevzal od mandátára poškodenej spoločnosti, pričom napriek tomu, že v tom čase mal dostatok finančných prostriedkov nesplatil ani jednu zo splátok, čím spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. Bratislava, spôsobil škodu vo výške 663,87 Eura (20.000,- Sk),

2/ dňa 2.11.2004 v Hlohovci na Nám. SNP č. 10 v predajni Elektro Impala uzatvoril zmluvu o úvere č. 3411008158 so spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. Piešťany, pričom ako zamestnávateľa uviedol spol. Slovdimpex, s.r.o. Drahovce, kde nikdy nepracoval a tiež že má pravidelný mesačný čistý príjem vo výške 15.000,- Sk, ktorý nepoberal, za účelom kúpy kamery Sony DCRHC16 v celkovej hodnote 19.999,- Sk, ktorú sa zaviazal, splácať v dohodnutých mesačných splátkach vo výške 1.922,-Sk, pri uzatvorení zmluvy uhradil sumu 2.000,- Sk, kameru odpredal neznámej osobe, čím spoločnosti Home Credit Slovakia s.r.o. Piešťany, spôsobil škodu vo výške 597,45 Euro (17.999,- Sk),

3/ napriek existencii zákonom stanovenej vyživovacej povinnosti voči svojmu maloletému synovi W.S., nar. XX.XX.XXXX, ktorej rozsah bol stanovený rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 17Nc/261/00-23 zo dňa 14.12.2000 právoplatného dňa 30.1.2001 a to vo výške 700,- Sk mesačne vždy do 15-tého dňa v mesiaci k rukám matky Z.S., a následne rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 27P/18/2007 zo dňa 11.6.2009, právoplatného 10.7.2009 mu bola výška vyživovacej povinnosti zvýšená na sumu 115,- Euro mesačne s účinnosťou od 19.4.2007, si túto povinnosť vôbec neplnil od mesiaca marec 2003 až doposiaľ, a to z dôvodu nezáujmu o dieťa a o riadny pracovný pomer, keď pracovný pomer ukončil dohodou, nevykonával činnosť podľa svojho živnostenského oprávnenia a ani sa nezaevidoval na príslušnom úrade, čím mu vznikol dlh na výživnom za obdobie od marca 2003 doposiaľ vo výške 7.305,82 Euro,-,

4/ napriek existencii zákonom stanovenej vyživovacej povinnosti voči svojmu maloletému synovi W. W., nar. XX.X.XXXX, ktorej rozsah bol stanovený rozsudkom Okresného súdu v Trnave č.k. 7C/23/03 zo dňa 8.4.2003 právoplatného dňa 17.5.2003 a to vo výške 1500,- Sk mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky M. W., a následne rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 20P/197/2009 zo dňa 21.5.2010, právoplatného 25.6.2010 mu bola výška vyživovacej povinnosti zvýšená na sumu 100,- Euro mesačne s účinnosťou od 7.7.2009 si túto povinnosť vôbec neplnil od mesiaca máj 2003 až doposiaľ a to z dôvodu nezáujmu o dieťa a o riadny pracovný pomer, keď pracovný pomer ukončil dohodou, nevykonával činnosť podľa svojho živnostenského oprávnenia a ani sa nezaevidoval na príslušnom úrade, čím mu vznikol dlh na výživnom od mesiaca máj 2003 doposiaľ v celkovej výške 6.084,46 Euro.

Za to mu bol uložený podľa § 207 odsek 3 Tr. zák. s použitím §§ 41 odsek 1, Tr. zák., 37 písm. h/, 38 ods. 4 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov.

Pre jeho výkon bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote obvinený podal odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave uznesením zo 17. januára 2013, sp. zn. 6 To 133/2012, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu následne obvinený podal dovolanie, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil.

V jeho odôvodnení ako dovolacie dôvody uviedol dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, g/ a i/ Tr. por. t.j., že vo veci bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, rozhodnutie je opreté o dôkazy, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený k uvedeným dovolacím dôvodom uviedol, nasledovné:

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. namietal, že s obhajcom osamote sa mal možnosť poradiť až pred hlavným pojednávaním 10. apríla 2012. Obhajca po celý čas viedol obhajobu formálnym spôsobom a bol za to na základe jeho sťažnosti disciplinárne potrestaný napomenutím.

K dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. uviedol, že v trestnom konaní neboli vykonané ním navrhované dôkazy, listinný dôkaz, ktorý by potvrdzoval, že skutočne prevzal peniaze od fy Pohotovosť s. r. o. na základe úverovej zmluvy. Nebol ani vypočutý svedok W. K., ktorý mohol potvrdiť, že peniaze z pôžičky v skutočnosti neprevzal.

K dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uviedol, že súd vyhlásil rozsudok a jeho znenie je v rozpore s vyhotovením rozsudku, v opačnom prípade by súd nemohol zamietnuť jeho

odvolanie.

Žiadal preto, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Trnava a tomuto súdu prikázal, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací najskôr skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné.

Dovoláním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Trnave zo 17. januára 2013, sp. zn. 6 To 133/2012, ktorým bolo zamietnuté odvolanie L. W. proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 12. apríla 2012, sp. zn. 30 T 102/2006.

Proti takémuto rozhodnutiu podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie je prípustné. Dovolanie bolo podané prostredníctvom obhajcu a sú v ňom uvedené dôvody, prečo je rozhodnutie napádané a aké konkrétne chyby sú mu vytýkané (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 371 ods. 1 a § 373 Tr. por.).

Predseda senátu podľa § 381 Tr. por. nariadil neverejné zasadnutie v rámci ktorého bolo zistené, že dovolanie obvineného nie je dôvodné, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Pokiaľ sa týka dovolacích dôvodov uplatnených obvineným podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., o tento dôvod by išlo v prípade porušenia práva na obhajobu, ale zásadným spôsobom. Tento dovolací dôvod bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov bez prítomnosti obhajcu a pod. Nie je možné sa preto stotožniť s názorom obvineného, že bolo porušené jeho právo na obhajobu tým, že sa mal možnosť poradiť s obhajcom bez prítomnosti iných osôb až pred hlavným pojednávaním 10. apríla 2012. Z procesného spisu je preukázateľné, že obhajca Mgr. Radovan Ulehla bol obvinenému ustanovený ešte 4. augusta 2011 z dôvodu uvedeného v § 37 ods. 1. písm. a/ Tr. por. t. j., že obvinený bol vzatý do väzby. Od uvedeného termínu obhajca, ako vyplýva zo spisu, neustále a vecne argumentoval a navrhoval dôkazy, ktoré mali preukazovať nevinu obvineného v rámci skutku pod bodom 1/ obžaloby, a tak tomu bolo aj po porade s obvineným 12. apríla 2012 /iné skutočnosti neuvádzal ani obvinený na hlavnom pojednávaní a do rozhodnutia súdu prvého stupňa postup obhajcu ani nijako nenamietal/. Obhajoba obvineného sa ale nezmenila ani po výmene obhajcu na žiadosť obvineného pred dovolacím súdom. Novoustanovený obhajca obvineného vykonával jeho obhajobu rovnako ako Mgr. Radovan Ulehla. Z týchto dôvodov preto nemohlo byť porušené právo obvineného na obhajobu a ani naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pretože jeho obhajca si riadne a nielen formálne plnil svoje povinnosti odhliadnúc od toho, že podľa svojich možností síce mohol v neprítomnosti iných osôb konzultovať obhajobu s obvineným aj skôr, čo napokon viedlo k jeho disciplinárnemu napomenutiu. Uvedené ale nemôže zmeniť nič na tom, že obhajovacie práva obvineného neboli porušené zásadným spôsobom, čo je podmienkou pre naplnenie citovaného ustanovenia Trestného poriadku.

Rovnako najvyšší súd zistil, že nie je naplnený ani dovolací dôvod, ktorý obvinený subsumoval pod § 371 písm. g/ Tr. por. Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. totiž orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. V uvedenom smere oba konajúce súdy aj postupovali, keď zamietli návrh obvineného na výsluch svedka W. K. z dôvodu, že tento sa týka okolností, ktoré nie sú podstatné pre rozhodnutie a zároveň nemohli vykonať iný listinný dôkaz, že obvinený prevzal finančné prostriedky od fy Pohotovosť, pretože túto skutočnosť mali súdy preukázanú priamo z úverovej zmluvy /čl. 155/.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že dovolacie dôvody uplatnené obvineným podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a g/ evidentne nie sú dané. Rovnako nie sú dané ani dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože skutkovým zisteniam /skutkovej vete/ v rozsudku súdu prvého stupňa, ktoré krajský súd nijako nemodifikoval, zodpovedá jeho právne posúdenie ako trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1 Tr. zák., a vyhlásené rozhodnutie v zápisnici krajského súdu plne

zodpovedá aj vyhotoveniu uznesenia t. j., že odvolanie L. W. podľa § 319 Tr. Por. sa zamieta.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie L. W. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.